

V I Lenin

Rustningar och kapitalism

Storbritannien är ett av de rikaste, friaste och mest framskridna länderna i världen. Rustningsfebern har redan länge angripit det brittiska "samhället" och den brittiska regeringen, på precis samma sätt som den franska, den tyska osv.

Och nu presenterar den brittiska pressen, särskilt då arbetarpressen, mycket intressanta uppgifter som visar rustningarnas listiga kapitalistiska "mekanik". Storbritanniens marina rustningar är speciellt stora. De brittiska varven (Vickers, Armstrong, Brown m fl) är världsberömda. Storbritannien och andra länder förbrukar hundratals och tusentals miljoner rubel på krigsförberedelser, och givetvis görs allt detta uteslutande i fredens intresse, för att slå vakt om kulturen, till gagn för fosterlandet, civilisationen osv.

Och som aktieägare och direktörer i varvs-, krut-, dynamit-kanonindustrin osv hittar vi brittiska amiraler och högst berömda statsmän från båda partierna, såväl det konservativa som det liberala. Guldregnet rinner rakt ner i fickorna på de borgerliga politikerna, vilka utgör ett fast internationellt gäng som hetsar folken till tävlan på rustningsområdet och *klipper* dessa godtrogna, dumma, tröga och undergivna folk som man klipper får!

Rustningarna anses vara en nationell angelägenhet, en patriotisk sak; alla förutsätts iaktta sträng sekretess. Men varven och de fabriker, som gör kanoner, dynamit och gevär, är *internationella företag*, där olika länders kapitalister samfällt bedrar och pungslår olika länders "menighet" och lika väl bygger fartyg och kanoner åt Storbritannien mot Italien som åt Italien mot Storbritannien.

Vilken listig kapitalistisk mekanism! Civilisation, ordning, kultur, fred – och samtidigt roffar varvs- och dynamitkapitalets m m geschäftsmakare och luredrejare åt sig hundratals miljoner rubel!

Storbritannien tillhör trippelententen, som är fientlig mot trippelalliansen. Italien tillhör trippelalliansen. Det berömda Vickersföretaget (Storbritannien) har *filialer* i Italien. Detta företags aktieägare och direktörer hetsar (via bestickliga tidningar och via bestickliga parlamentariska "personligheter", oavsett om de är konservativa eller liberaler) Storbritannien mot Italien och vice versa. Och profiten tar de såväl från Storbritanniens arbetare som från Italiens, de pungslår folket i båda länderna.

De konservativa och liberala ministrarna och kammarledamöterna är nästan alla med i dessa företag. De håller varandra om ryggen. En son till den "store" liberala ministern Gladstone är direktör för Armstrongbolaget. Konteramiral Bacon, välkänd marin expert och en toppchef vid amiralitetet i Storbritannien, övergår till en befattning vid en artilleripjäsfabrik i Coventry för en lön av 7 000 pund sterling (drygt 60 000 rubel), medan den brittiske premiärministern har 5 000 pund (ca 45 000 rubel) i lön.

Samma sak är det givetvis i alla kapitalistiska länder. Regeringarna är kapitalistklassens knoddar. Knoddarna får bra betalt. Knoddarna är själva aktieägare. Och tillsammans klipper de fåren under högljutt tal om "patriotism"...

Skrivet den 16(29) maj 1913

Tryckt den 21 maj 1913 i nr 115 av tidningen *Pravda*

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 23, s 175-176